

Referat medlemsmøte 10

Dato: 21.10.19
Antall medlemmer møtt: 29
Gjester: 1
Neste møte: 28.10.19 Ego-foredrag v/Vidar Øksendal,
3 minutter v/Christian Stremme

I. INFO

a. **Fødselsdager siden sist:**

b. TV-aksjon 20.10 til CARE

Presidentens takk ble overbrakt til dem som var med på innsamlingen i går, en ca. 10-12 stykker stilte for Rotary.

c. Rwanda

- **Post fra Josianne:** info om framdrift Rwanda -prosjektet , rapporten ble lest opp v/presidenten

- **Billed-rapport v/Ludvig:** 3 hus er nå ferdig og tatt i bruk. Det vil bli offisielt åpnet når Rotary kommer på besøk i februar 2020. Hele eiendommen begynner nå å bli bra, med fin opparbeidet hage, og gode gjerder rundt for å beskytte barna mot inntrengere.

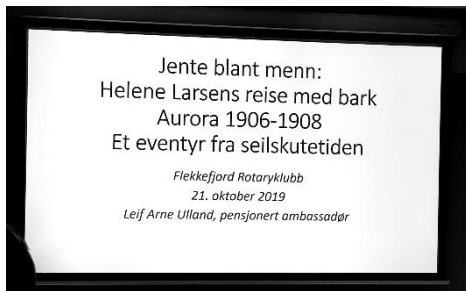

d. **4. november** kommer Martin Balke og forteller om **reisen til Haiti** som også er/var et hjelpeprosjekt. Han har søkt Rotary om midler. Det planlegges å hjelpe noen av disse mest trengende menneskene med øye-operasjoner.

-> **Det blir Vinlotteri til inntekt for Martin sitt prosjekt**

II. Tema/program

I 1906 begynner et eventyr for en 19 år gammel jente fra Rasvåg.

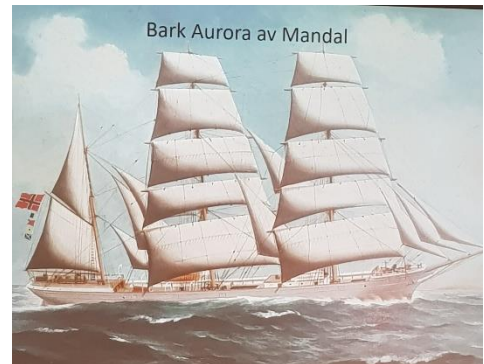
Helene Karoline Larsen får et brev fra sin far fra med spørsmål om hun kan tenke seg å seile med han i to år. Det kan hun,

takker ja og mønstrer på. Seilskutekaptein var

hennes far, Lauritz B. Larsen, som var kaptein fra 1903 og førte skuta i 5 år, til 1908.

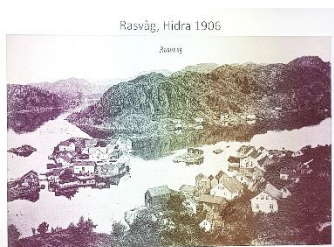

Reisen begynner i Hudiksvall i Østersjøen. Første stopp var havnebyen til Maputo i Mosambik, deretter til Newcastle i Australia for å laste kull, så over Stille havet til havnebyen til Lima i Peru. Tilbake igjen over Stillehavet til New Zealand for å laste tømmer. Så kom den lengste og tøffeste turen, med 149 dager i sjøen strekk, fra NZ over Stillehavet, rundt Kapp Horn, opp over Atlanterhavet og til Liverpool. Deretter til Moss hvor de begge mønstret av i 1908.

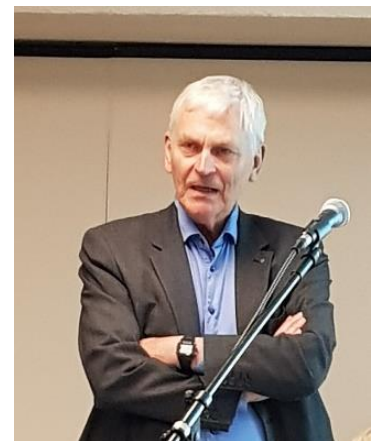
Helene blir fort vant til sjølivet og tilpasser seg livet ombord. Hun lærer seg alt om seil, og å bruke de fleste instrumenter samt setter seg inn i navigasjon. Hun trives og takler de utfordringer som dukker opp, både når de er i land og ute til sjøs.

Helene skriver dagbok fra de to årene til sjøs. Hun noterer flittig under hele reisen; posisjoner, skip som de møter, reiseruten, isfjell og detaljer av dagliglivet om bord i skuta. Alt i fra dødsfall og ulykker til reparasjoner av flagg og seil, til ellers å trå til der hvor mannskap trengtes.

Da Helene kommer hjem, gifter hun seg noen år senere med nabogutten Arnold. De får to barn, en sønn og en datter. Hvor om datteren Liv, er Leif Arnes mor.

Leif Arne avslører tilslutt, at grunnen til at han fikk dagboken og kunne fortelle denne historien, var nettopp at Helene Larsen var hans mormor.

TUSEN takk til historieforteller Leif Arne Ulland, en flott og interessant «reise».